

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติเรก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกระบวนการ
ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ประธานรัฐสภาซึ่งเป็นผู้ร้องได้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกระบวนการถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เนื่องจากผู้ร้องได้รับหนังสือจากนายสถิตย์ เล็งไธสง กับคณะ นายสามารถ แก้วมีชัย สภาผู้แทนราษฎร กับคณะ และพลตรี ศรชัย มนตรีวัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ ขอให้ผู้ร้องเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาถอดถอน นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจุมพล ณ สงขลา นายพันธ์ จันทรปาน และนายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องได้ความว่า พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ กับคณะ ผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้ยื่นรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนออกจากตำแหน่ง ต่อประธานวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ประธานวุฒิสภาได้ดำเนินการตรวจสอบและส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๕ เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ฯ มาตรา ๖๓ แต่ในการประชุมวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภามีความเห็นเรื่องการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เข้าชื่อว่าจะต้องตรวจสอบให้ถูกต้องเสียก่อน ประธานวุฒิสภาจึงจะเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ ได้บัญญัติรับรองการใช้อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญไว้ว่า “คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ” เมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยชี้ขาดประเด็นใดแล้ว ย่อมเป็นการยุติปัญหาดังกล่าวโดยเด็ดขาด และมีผลผูกพันทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องที่จะต้องยอมรับปฏิบัติตามต่อไป การที่พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ กับคณะ ร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คน โดยกล่าวหาว่าพิจารณาวินิจฉัยไม่ถูกต้อง

ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องขอ กรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเข้าข่ายตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนเห็นว่าบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ไม่อาจนำมาใช้บังคับกับผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งแล้ว การได้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น เป็นการก้าวล่วง ไปพิจารณาวินิจฉัยในคำวินิจฉัยส่วนตัวของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คน ว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงเป็นกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญถูกตรวจสอบคำวินิจฉัยอันเป็นที่ยุติเด็ดขาดแล้ว ซึ่งน่าจะไม่ต้องด้วย รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘

นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ ได้ให้มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไป ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย จึงถือไม่ได้ว่าตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ในการยุติธรรม ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๕ ซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณีที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใด เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใดๆ ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมในการได้สวนข้อเท็จจริง พิจารณาหรือวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว” การที่ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงเป็นการก้าวล่วงในเนื้อหาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญอันเป็นที่ยุติเสร็จ เด็ดขาดแล้ว

ผู้ร้องจึงขอเสนอเรื่องดังกล่าวเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ดังนี้

๑. การที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒๐/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ แล้ว เป็นเหตุให้บุคคลที่ไม่ยอมรับในคำวินิจฉัยนั้น เป็นผู้ริเริ่มและได้ไปแสดงตนต่อประธานวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และดำเนินการรวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า ห้าหมื่นคนยื่นต่อประธานวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ เพื่อร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เป็นองค์คณะในการพิจารณาและมีคำวินิจฉัย ออกจากตำแหน่งโดยกล่าวหาว่า ตุลาการทั้งสี่คนกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม การดำเนินการของผู้ริเริ่มและการเข้าชื่อ ร้องขอของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าวชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๒. กรณีตาม ๑. เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องขอและรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่เข้าชื่อร้องขอดังกล่าวแล้ว มิได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติว่าประชาชนที่เข้าชื่อร้องขอเป็นผู้เสียสิทธิ เข้าชื่อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

๓. การที่ประชาชนจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนเข้าชื่อร้องขอให้ดำเนินการถอดถอนนายกระมล ทองธรรมชาติ นายจุมพล ณ สงขลา นายผัน จันทรปาน และนายศักดิ์ เตชะชาลย ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ออกจากตำแหน่ง มีสาเหตุมาจากการที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า นายอนันต์ ศวัสตนานนท์ นายชัชชัย สุขเมธโชติเมธา นายมะฮูเซน มะสุยี นายโกศล ศรีสังข์ นายจิรายุ จรัสเสถียร พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ นายสุเมธ อุพลเถียร นายประยุทธ์ มหากิจศิริ มีความผิดตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ และวินิจฉัยว่า พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ไม่มีความผิดตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นองค์กรที่เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย จึงถือได้ว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นคู่ความในคดีเป็นผู้มีส่วนได้เสีย โดยตรงหรือโดยอ้อมตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ฯ เมื่อมีการเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเช่นนี้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะดำเนินการไต่สวนตามคำร้องดังกล่าวได้ หรือไม่

๔. การดำเนินการเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ อันมีเหตุมาจากการทำหน้าที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในการพิจารณาวินิจฉัยคดีของศาลรัฐธรรมนูญ เป็นการแทรกแซงการใช้อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญอันเป็นการขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๖๘ หรือไม่ และการดำเนินการขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คน ดังกล่าวโดยไม่มีข้อเท็จจริงอย่างอื่นประกอบว่าร่ำรวยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย เป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ถึงมาตรา ๓๐๗ หรือไม่

มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ร้องในฐานะประธานรัฐสภามีอำนาจเสนอเรื่องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ได้ แต่ต้องพิจารณาต่อไปด้วยว่า คำขอที่ผู้ร้องเสนอขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยทั้ง ๔ กรณี นั้น มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กร ตามรัฐธรรมนูญ หรือไม่

คำร้องขอให้วินิจฉัยใน ๔ กรณี นั้น

กรณีที่ ๑ มีสาระสรุปได้ว่า การที่มีผู้ริเริ่มและประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อกันไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนเสนอประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภาดูดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนออกจากตำแหน่งเพราะกระทำผิดต่อตำแหน่งในการวินิจฉัยตามคำวินิจฉัยที่ ๒๐/๒๕๕๕ นั้น การดำเนินการของผู้ริเริ่มและประชาชนดังกล่าวชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด หรืออัยการสูงสุด ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย วุฒิสภามีอำนาจถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้

บทบัญญัติวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

(๒) ผู้พิพากษาหรือตุลาการ พนักงานอัยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ทั้งนี้ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

พิจารณาแล้วการดำเนินการของผู้ริเริ่มและประชาชน เป็นการปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญให้อำนาจไว้ถ้าเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ กระทำการฝ่าฝืนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ จึงเห็นว่าการกระทำดังกล่าวนี้ยังไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ

กรณีที่ ๒ ซึ่งมีสาระสรุปได้ว่า การที่ประธานวุฒิสภามีได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติว่าประชาชนที่เข้าชื่อร้องขอว่าเป็นผู้เสียสิทธิการเลือกตั้งหรือไม่ และเป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๔ วรรคหนึ่งและวรรคสาม บัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๓๐๓ ให้ถอดถอนบุคคลตามมาตรา ๓๐๓ ออกจากตำแหน่งได้ คำร้องขอดังกล่าวต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวกระทำความผิดเป็นข้อๆ ให้ชัดเจน

...๑๓๑...

หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการที่ประชาชนจะเข้าชื่อร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อได้รับคำร้องขอตามมาตรา ๓๐๔ แล้ว ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวนโดยเร็ว

เมื่อไต่สวนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทำรายงานเสนอต่อวุฒิสภา โดยในรายงานดังกล่าวต้องระบุให้ชัดเจนว่าข้อกล่าวหาตามคำร้องขอข้อใดมีมูลหรือไม่เพียงใด พร้อมทั้งระบุเหตุแห่งการนั้น”

พิจารณาแล้วเห็นว่า วุฒิสภาเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่ประธานวุฒิสภามีใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ และตามคำร้องในกรณีนี้ยังไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ

กรณีที่ ๓ มีสาระสรุปได้ว่า การเข้าชื่อของประชาชนขอให้วุฒิสภาถอดถอนตุลาการทั้งสี่คนออกจากตำแหน่ง นั้น มีสาเหตุมาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นคู่ความในคดีที่ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ โดยมีผู้ถูกร้องหลายราย รวมทั้งกรณีของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ด้วย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ๗ มาตรา ๒๕ จะดำเนินการไต่สวนคำร้องของประชาชนดังกล่าวได้หรือไม่

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ในกรณีที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใด เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใดๆ ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมในการไต่สวนข้อเท็จจริงพิจารณาหรือวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว”

พิจารณาแล้ว แม้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ๗ มาตรา ๒๕ บัญญัติถึงตัวกรรมการ อนุกรรมการหรือพนักงาน ถ้าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ขอให้ไต่สวน จึงต้องห้ามมิให้เข้าร่วมในการไต่สวนข้อเท็จจริงพิจารณาหรือวินิจฉัยซึ่งไม่เกี่ยวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเห็นว่ากรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานคนใดจะมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ไต่สวนหรือไม่ มิใช่ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

กรณีที่ ๔ ตามคำร้องที่ขอให้วินิจฉัยว่าการดำเนินการเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ อันมีเหตุมาจากการทำหน้าที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในการพิจารณาวินิจฉัยคดีของศาลรัฐธรรมนูญเป็นการแทรกแซงการใช้อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๖๘ หรือไม่ และข้อเท็จจริงตามคำร้องขอให้ถอดถอน นั้น ไม่มีข้อเท็จจริงอย่างอื่นประกอบ

ว่าร้ายผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่าการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่า
กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
หรือกฎหมาย เป็นการชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ถึงมาตรา ๓๐๗ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องขอให้ถอดถอนของประชาชนในกรณีนี้ ระบุถึงการกระทำของบุคคล
ที่ร้องขอให้ถอดถอนว่าเข้ากรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ จึงได้ดำเนินการเข้าชื่อกันเสนอต่อ
ประธานวุฒิสภากฎตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๔ เพื่อขอให้วุฒิสภาลงมติถอดถอนตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๐๗ ทั้งได้ความว่าประธานวุฒิสภาได้เสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวน
เพื่อรายงานวุฒิสภากฎตามมาตรา ๓๐๕ ด้วยแล้ว สำหรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๖ นั้น บัญญัติให้มี
การประชุมวุฒิสภา เมื่อได้รับรายงานผลการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๐๕ พิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการของประชาชนดังกล่าวเป็นไปตามบทบัญญัติ
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ถึงมาตรา ๓๐๗ และมีข้อปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กร
ตามรัฐธรรมนูญ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่าคำร้องขอประธานรัฐสภาที่ขอให้วินิจฉัยทั้ง ๔ กรณี
ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจรับคำร้องไว้
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ได้ ให้ยกคำร้อง

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ